

[Agnete Laustsen]

medregnes i barnets indkomst. Den er vel ret typisk beskeden, så det vil sige, at der kun i mindre omfang bliver tale om beskatning.

Lad mig så, også på baggrund af fru Lissa Mathiasens bemærkninger, yderligere sige, at der ikke er tale om, at den gode indskudsgiver får skattefradrag for de hensatte beløb, så der bliver efter min opfattelse ikke tale om nogen som helst form for skattetækning.

For så vidt angår uddannelsesopsparingen er der tale om at indføre en tilsvarende ordning på dette område, dvs. 4 pct.s præmiering af opsparing til henholdsvis børns og egen uddannelse.

For så vidt angår opsparingen til børns uddannelse, som både forældre, bedsteforældre og plejeforældre m.fl. kan foretage, vil jeg lægge vægt på, at undervisningsministeren udtrykkeligt betoner, at ordningen skal holdes uden for Statens Uddannelsesstøtte. Det må altså aldrig være sådan, at man risikerer at blive udsat for et såkaldt samspilsproblem, at man bliver straffet for privat at have sparet, ved at uddannelsesstøtten som konsekvens nedskæres. Jeg er glad for, at ministeren betoner dette.

Forslaget definerer i øvrigt, hvad der skal forstås ved uddannelse, når det gælder henholdsvis børns og egen uddannelse, og det er klart, at der skal og bør være en forskel. Mens indskud til børns uddannelse – og det gælder børn indtil 18 år – skal vedrøre uddannelser, der falder inden for Statens Uddannelsesstøtte og herudover f.eks. også landbrugs- og lærlinguddannelser, hvis de varer mindst ét år, så udformes reglerne for egen uddannelse bredere, og det finder jeg rimeligt og naturligt. Det stemmer i øvrigt også med 10 punkts programmet for voksenundervisning, at f.eks. også højskoleophold og kurser i henhold til lov om efteruddannelse skal være omfattet, og jeg finder det helt fortrinligt, at unge, der f.eks. har erhvervsarbejde et stykke tid, før de påbegynder uddannelse, samtidig kan spare op til denne uddannelse, og vel at mærke også bliver præmieret for det.

Jeg skal i øvrigt ikke gå i detaljer med de forskellige økonomiske grænser, som foreslås, kun sige, at der årlig kan hensættes op til 6.000 kr. i en periode af højst 10 år, så der er altså tale om ganske væsentlige beløb til dette formål.

Selv Socialdemokratiet er vel interesseret i, at vore unge får så god en opvækst og uddannelse som muligt, og det er disse forslag medvirkende til ved at motivere såvel de unge selv som deres familie til at spare op til dette gode formål. Vi anbefaler dem derfor varmt fra konservativ side.

Fogh Rasmussen (V):

Disse forslag er jo en del af den samlede pakke til fremme af opsparingen og dæmpning af gældsstiftelsen, og derfor har jeg ikke mange bemærkninger at føje til det, jeg sagde under behandlingen af de forrige punkter.

For så vidt angår forslaget til lov om ændring af loven om boligsparekontrakter er der jo en klar sammenhæng med de ændringer af boligfinansieringen, som boligministeren har fremsat forslag om. Dels betyder de ændrede finansieringsregler, der er foreslået, at afdragsbyrden for køberne af et hus bliver større i starten, dels betyder den afgift på forbrugslån, som der er stillet forslag om, at det bliver dyrere at låne til den del af købsprisen, der ligger ud over de 80 pct., der kan belånes med realkreditlån.

Dette forslag om forbedring af reglerne for boligopsparing betyder, at de unge, der står over for at skulle købe et hus, kan sige til sig selv: det bliver nu en smule dyrere i starten at købe eget hus, medmindre vi præsterer en større egenopsparing. Hvis vi kan komme med en større kontant udbetaling og dermed nedbringe gældsbyrden i huset, kan vi også undslippe den øgede byrde, som der ellers med reglerne er lagt op til. Derfor er der den sammenhæng i pakken, at med de forbedrede regler om boligsparekontrakter er der samtidig skabt et tilbud til unge mennesker om at skaffe sig en større opsparing, inden man køber eget hus, og derved slippe billigere, end de ellers kunne have gjort det. Vi kan derfor støtte dette lovforslag.

Så er der stillet forslag om bedre regler for opsparing til uddannelsesformål. Det er et ønske, vi i mange år har haft i Venstre, at der skulle være bedre muligheder for at spare op til uddannelsesformål. Vi tror, der er rigtig mange, som gerne vil spare op til egen uddannelse, og mange familiemedlemmer, der gerne vil spare op til unges uddannelse i det hele taget. Dette stærke ønske, som vi har fornemmet rundt omkring, kan nu tilgodeses